

14
3

ΠΑΥΛΟΣ ΜΟΣΧΙΔΗΣ

GALERIE MERLIN • ΑΘΗΝΑ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1966

Ἡ ἐπάνοδος ἐνὸς νέου κύματος ρομαντισμοῦ στὶς μέρες μας δὲν εἶναι ἔξαφνη. Ὁ παλιὸς ρομαντισμὸς, πλουτισμένος στὸ τέλος τοῦ αἰῶνα του μὲ τὶς νότες τῆς « καταραμένης » ποίησης, μὲ τὸ στοιχεῖο ἐνὸς αἰσθησιασμοῦ ποὺ ἔλουζε καὶ ἔπνιγε στὴ χλιδὴ του τὰ πράγματα, βρέθηκε πολὺ κοντὰ σὲ ἄλλες τάσεις ποὺ γεννήθηκαν στὸν δικό μας αἰῶνα. Ἀπέκτησε ἐξ-πρεσσιονιστικὴ ἢ ὄνειρικὴ ἔκφραση, ἀλλὰ δὲν χάθηκε ἀπὸ τὸ ἔργο ἐνὸς Chagall π.χ. ἢ ἐνὸς Modigliani, ζωγράφων ποὺ τὴ γένεση τοῦ ἀλλόκοτου τὴν εἶχαν συνδεδεμένη περισσότερο μὲ τὶς αἰσθήσεις παρά μὲ τὴ φαντασία, καὶ ποὺ ἔφθαναν στὸ παραμῦθι — τὸ κατ' ἐξοχὴν γέννημα τῆς φαντασίας — ἀπὸ τὴν ἔξαρση, τὴ γοητεία τῶν αἰσθήσεων.

Στὶς μέρες μας, ἡ ἐπάνοδος τοῦ ρομαντισμοῦ, συχνὰ ἀποστερημένη ἀπ' αὐτὸ τὸ στοιχεῖο, χάνει ἀκριβῶς τὴ γοητεία της. Ἀποτελεῖ « σχῆμα » ἔξαρσης, πλησιέστερο γι' αὐτὸ στὸ μπαρόκ, παρά, ἀπὸ τὴν ἔξαρση, περιπλάνηση σὲ κυματισμοὺς σχημάτων, σὲ μάζες ἐπανερ-χόμενες χρωμάτων, σὲ ἀερώδεις μετασχηματισμοὺς καὶ πυκνώσεις πολυτιμῆς μιᾶς ἀπὸ κοντὰ ἀγγιγμένης ὕλης.

Στὴ ζωγραφικὴ του ὁ Μοσχίδης αὐτὰ ξαναβρίσκει. Chagall ὡς Watteau, Baudelaire, Etty, Hervieu, ὀδαλίσκας Matisse, ὅλους τοὺς τόνους μιᾶς τέτοιας ἐκφραστικῆς κλίμακας τοὺς ἀπηχεῖ, σ' ἓνα σιγανόφωνο, σεμνὸ θὰ ἔλεγα, ἔργο, γιὰτὶ εἶναι παραδομένο στὸν ἑαυτό του, στ' ἀκούσματα αὐτῆς τῆς χορδῆς συγκίνησης ποὺ γιὰ τὴ ζωγραφικὴ του ἰδιοσυγγρασία στάθηκε ἓνας ὀλόκληρος κόσμος, τρυφερὸς καὶ καταραμένος, παραμυθένιος ἢ τολμηρὰ, ἄμεσα πραγματικός, βυθισμένος στὴν ὕλη καὶ λυτρωτὴς της, γιὰτὶ τὴν ὕμνει, τὴν γεύεται καὶ τὴν ὀνειρεύεται, τὴν μετατρέπει σὲ χρωματικὴ πολυτιμότητα καὶ ἀναπνοὴ σχεδιαστικὴ, τὴν ἀθωώνει ἔτσι ξανακάνοντάς τὴν ὄραμα. Στὸν Μοσχίδη, νομίζω, ξύπνησε σ' αὐτὰ τὰ ἔργα ἡ μαγεία τοῦ εἶδους ποὺ ἀποζητοῦσε τὸ εἶδος τῆς ζωγραφικῆς του, ἃς πῶ.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΚΑΛΟ

1. Γυναίκα σέ πολυθρόνα	0,61 × 0,90
2. Ζευγάρι άγκαλιασμένο	0,81 × 0,39
3. Γυναίκες καί λουλούδια	0,83 × 0,55
4. Γυναίκα ξαπλωμένη	0,53 × 0,33
5. Γυναίκα σέ καφενεϊο	0,34 × 0,58
6. Γυναίκα πού περιμένει	0,50 × 1,00
7. Γυναίκα ξαπλωμένη σέ μαξιλάρι	1,20 × 0,70
8. Ζευγάρι άγκαλιασμένο	0,55 × 0,46
9. Γυναίκα σέ μπλε φόντο	0,42 × 0,65
10. Νύφη τῆς Θράκης	0,36 × 0,58
11. Γυναίκα σέ μαῦρο φόντο	0,46 × 0,76
12. Γυναίκα πού άναπαύεται	0,45 × 0,64
13. Γυναίκα σέ πολυθρόνα	0,80 × 1,17
14. Γυναίκα ξαπλωμένη σέ βράχια	1,20 × 0,64
15. Γυναίκα σέ άνοιχτό παράθυρο	0,67 × 1,05
16. Γυναίκα ξαπλωμένη σέ μαξιλάρι	0,67 × 1,05
17. Ζευγάρι άγκαλιασμένο σέ δάσος	0,80 × 1,30
18. Γυναίκα ξαπλωμένη σέ μαξιλάρι	0,83 × 0,54
19. Ζευγάρι στο άτελιέ	0,56 × 1,00
20. Γυναίκα καθισμένη	0,38 × 0,29
21. Γυναίκα σέ ροζ μαξιλάρι	0,32 × 0,32
22. Γυναίκα σέ γκριζο φόντο	0,42 × 0,66
23. Ζευγάρι άγκαλιασμένο	1,92 × 1,20
24. Γυναίκα ξαπλωμένη	0,76 × 0,55
25. Γυναίκα σέ άνοιχτό παράθυρο	0,42 × 0,78
26. Γυναίκα ξαπλωμένη	0,56 × 0,76
27. Ζευγάρι άγκαλιασμένο	1,00 × 0,73

ERTTUJURTE AZIJUTTEKAKA

Ὁ Παῦλος Μοσχίδης σπούδασε στὴν École Nationale Supérieure des Beaux Arts καὶ στὴν École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs τοῦ Παρισιοῦ, στὰ ἐργαστήρια τῶν Brianchon, Gischia, Labisse. Ἀτομικὲς ἐκθέσεις ἔκανε στὴ Θεσσαλονίκη τὸ 1957, στὴν Ἀθήνα («Galerie Ζυγός») τὸ 1959 καὶ 1962, στὴν «Τέχνη» τῆς Θεσσαλονίκης τὸ 1965. Συμμετοχὴ σὲ ὁμαδικὲς στὸ Παρίσι καὶ στὴν Ἀμερική, μὲ τοὺς ζωγράφους Μέσης Ἀνατολῆς. Ἐπίσης στὶς Πανελλήνιες τοῦ 1960 καὶ 1965. Ἔργα του βρίσκονται στὴ Δημοτικὴ Πινακοθήκη τῆς Θεσσαλονίκης, στὴ συλλογὴ τοῦ ὕπουργείου Παιδείας, καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς καὶ σὲ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὸ Βέλγιο, τὴ Γαλλία, καὶ τὴν Ἀμερική. Παρουσιάσεις τοῦ ἔργου του, τὸ 1959 ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Διαγώνιος» τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸ 1964 καὶ 1966 (κυκλοφοροῦν τεῦχος VI), ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Ζυγός». Ἀπὸ τὸ 1960 διδάσκει στὴ Σχολὴ Διακοσμητικῶν Τεχνῶν Βακαλό.

